

توجه اسلام به آموزش زنان/ توصیه به علم آموزی دختران

دین اسلام در دورانی که زنان در جهان فاقد هرگونه حق آموزش بودند بر حق کامل زنان در آموزش و کسب علم تاکید کرد و جایگاه ویژه ای به آنان داد.

خبرگزاری مهر- دین اسلام در دورانی که زنان در جهان فاقد هرگونه حق آموزش بودند بر حق کامل زنان در آموزش و کسب علم تاکید کرد و جایگاه ویژه ای به آنان داد.

اسلام به حقوق زنان نسبت به امر آموزش بدون ایجاد محدودیت در اندازه و درجه اعتراف دارد. زنان می توانند علم بیاموزند و با استمرار، در راه آموختن علم تا درجات عالی تلاش کنند. زنان مسلمان در رشته های مختلف از قبیل ادبیات، علوم دینی و پزشکی و احراز شغل قضاوت و شرکت در امور سیاسی جایگاه ویژه ای را به خود اختصاص داده اند. عده زیادی از آنان به مقامات علمی والایی نایل آمده اند.

رسول گرامی اسلام (ص) می فرماید: "کسانی که دارای سه دختر باشند و بر آنها انفاق کنند و خوب تربیت نمایند تا خداوند آنها را غنی نماید، بهشت را قطعاً برایشان واجب می نماید." شکی نیست که احسان به آنان همانا تربیت مناسب و مطلوب است که شامل تربیت دینی، علمی، عملی، خانوادگی و اخلاقی می باشد.

اسلام درباره زنان با انصاف هرچه تمامتر برخورد نموده و حقوقی به آنها بخشیده که هرگز زنان غربی نداشته اند. زنان مسلمان در صدر اسلام و دوران عظمت اسلامی دارای جایگاهی عالی بوده اند. در دوران تاریک استعمار، پیشرفت زنان متوقف شد و متأسفانه وضعیتی حاصل شد که باید گفت آنان از لحاظ فرهنگی عقبگرد نموده اند. این امر به علت آن بود که اشغال استعمارگران موجب تحریم علم و آموزش زنان در شهرهای اسلامی شد و حکومت ها مدت طولانی زنان را در جهل و بی سوادگی نگه داشتند. لذا به اسلام نمی توان خرده گرفت، چراکه اسلام طلب علم و آموزش را بر هر زن و مرد مسلمان واجب کرده و این سنت استعمار برای گسترش جهل و بی سوادگی در کشورهای اسلامی است تا از پیشرفت باز بمانند و آنان به مطامع خویش هرچه بیشتر دست یابند.

بنابراین چنانچه مسلمین در تمام کشورها و نقاط جهان بخواهند عظمت گذشته و تاریخ عالی خود را باز یابند بایستی جهت تهذیب و پرورش دختران مسلمان قیام کرده و آنان را به عنوان نمونه کاملی از تربیت اسلامی و پرورش دهند تا این که به سطوح علمی زنان مسلمان در دوران عظمت اسلامی شاید فراتر از آن نایل آیند.

آن زمان که زنان را بدبخت و بدون حق و فاقد ارزش تعلیم و تربیت می دانستند، سپری شده است و امروزه هیچ یک از مسلمانان ارزش تعلیم و تربیت حقیقی دختران را انکار نمی کنند. منظور از تعلیم آن است که فضیلت و کمال همه جانبه در زندگی فراهم شود. تعلیمی که موجب کسب امکانات زندگی و اعتماد به نفس برای روزهای سیاه مواجهه با فقر و یا از دست دادن همسر و یا پدر مفید باشد.

زن در صورتی که آموزش ببیند، می تواند کارهای مردان را انجام دهد و می تواند معلم، استاد، ناظر، بازرس، پزشک زنان، متخصص در همه زمینه های پزشکی و روانی، پرستار، مربی، نویسنده، مولف، محقق، دانشمند، امدادگر، قاضی و شود.

اگر زنان در بیسوادی پرورش یابند، مردان خمودگی و نادانی را بجای شیر می نوشند. یتیم کسی نیست که پدر و مادرش از محنت های زندگی رهایی یابند و او را دلیل و خوار بجا بگذارند، بلکه یتیم کسی است که مادرش از او دست کشیده و یا پدرش از او بی خبر باشد. ذکاوت مخصوص دختران و یا پسران نیست، بلکه بین این دو جنس مشترک است. عیب کار دراین است که اهمیت را به یک گروه داده و گروه دیگر را از این توجه محروم کنیم. عقل سلیم حکم می کند که در دایره زندگی از هوش و ذکاوت زنان چنان بهره ببریم که از ذکاوت و هوش مردان.

دختران امروز مادران فردا هستند، مردان بزرگ در دامان مادران بزرگ پرورش یافته اند. نمونه این الگو در اسلام حضرت فاطمه زهرا(س) می باشد که بدست ایشان فرزندان بزرگواری همانند امام حسن(ع)، امام حسین(ع) و حضرت زینب(س) پرورش یافته اند.